

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลนราธิวาส โดยเก็บข้อมูลองค์ประกอบด้านผู้สอน และองค์ประกอบด้านนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลทั้ง 2 ด้านนี้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลนราธิวาส โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลนราธิวาส ปีการศึกษา 2533 จำนวนทั้งหมด 433 คน ประกอบด้วย นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรการพยาบาล และผดุงครรภ์ เฉพาะกาล จำนวน 193 คน และนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรการพยาบาลและผดุงครรภ์ จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรการพยาบาลและผดุงครรภ์ ทุกคนของวิทยาลัยพยาบาลนราธิวาส ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2533 จำนวนทั้งหมด 240 คน แยกเป็นแต่ละชั้นปีดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 121 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 119 คน โดยใช้การสุ่มแบบมีจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลนราธิวาสแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อองค์ประกอบ
ด้านผู้สอน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามวัตถุประสงค์ประกอบด้านนักศึกษา

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อองค์ประกอบ
ด้านผู้สอน

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา
พยาบาลต่อองค์ประกอบด้านผู้สอน ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างและ
การนำมาใช้ ดังนี้

1. ศึกษาแบบสอบถามของจินตนา มาพวง (2520) เรื่อง
ประสิทธิผลการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ ลัดดาวัลย์ ชมมณฑา (2520)
เรื่อง ประสิทธิผลการสอนระดับอุดมศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ ชาดา บัวแสง (2520)
เรื่อง ประสิทธิผลการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ จริยา สิงหนิกา
(2520) เรื่อง ประสิทธิผลการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ จากแบบ
สอบถามดังกล่าว พบว่า องค์ประกอบที่อธิบายโครงสร้างของประสิทธิผลการสอนได้มี
5 ด้าน คือ ด้านลักษณะผู้สอน วิธีสอน สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา อุปกรณ์
การเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน (อ้างอิงมาจาก อุทุมพร
ทองอุไทย, 2523 : 47-57)

2. ศึกษาแบบสอบถามจากวิทยานิพนธ์ ของ ประนอม แสงจันทร์
(2529) เรื่อง ความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลใน
สถานศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อองค์ประกอบด้านผู้สอน
5 ด้าน โดยการปรับข้อความในแบบสอบถามที่ศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง
ได้จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 อันดับ
ตามแบบของลิเคอท์ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยาและการแนะแนว 2 ท่าน อาจารย์พยาบาลฝ่ายวิชาการ 2 ท่าน ตัดสินว่าเนื้อหาครอบคลุมและเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นองค์ประกอบด้านผู้สอนหรือไม่ โดยกำหนดว่าเนื้อหาที่เหมาะสมคือ ข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์พยาบาล ตัดสินและลงความเห็นตรงกันอย่างน้อย 3 ท่าน ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 38 ข้อ แยกเป็นรายด้านได้ดังนี้ ด้านลักษณะผู้สอน จำนวน 10 ข้อ ด้านวิธีสอน จำนวน 10 ข้อ ด้านสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา จำนวน 6 ข้อ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ

5. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. ทดลองใช้แบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วกับนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์จังหวัดยะลา จำนวน 50 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัท (Cronbach, 1970 : 161) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด เท่ากับ .9432 แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านลักษณะผู้สอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8804 ด้านวิธีสอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8750 ด้านสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8333 ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8124 ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7526

- ชุดที่ 2 แบบสอบถามวัดองค์ประกอบด้านนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดทัศนคติ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดทัศนภาพ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมี
ขั้นตอนในการสร้างและการนำมาใช้ ดังนี้

1. ศึกษาแบบสอบถามวัดทัศนภาพจากวิทยานิพนธ์
ของจุมพล พูลภัทรชีวิน (2515) เรื่อง มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล ความ
เกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนที่เป็นผู้นำและนักเรียนที่เป็นผู้ตาม
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2514 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง
แบบสอบถาม
2. ศึกษาทฤษฎีทัศนภาพของโรเจอร์สเพื่อใช้
เป็นหลักในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามวัดทัศนภาพ 3 ด้าน คือ
ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ (Academic Value) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง
บุคคล (Interpersonal Relationship) ด้านการปรับตัวทางอารมณ์
(Emotional Adjustment) รวมจำนวนทั้งหมด 50 ข้อ เนื้อหาที่ใช้วัดทัศนภาพ
ทั้ง 3 ด้านนั้นเป็นเนื้อหาที่มีความหมายทั้งทางบวกและทางลบ เมื่อรวมทั้ง 3 ด้านจะ
มีเนื้อหาที่มีความหมายทางบวก 20 ข้อ และเนื้อหาที่มีความหมายทางลบ 30 ข้อ
การเรียงลำดับเนื้อหาทั้ง 2 กรณีนี้ในแบบสอบถามอาศัยวิธีการเลือกโดยการสุ่ม
อย่างง่าย ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 อันดับ ตามแบบของ
ลิเคอท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางด้านจิตวิทยาและการแนะแนว 2 ท่าน อาจารย์พยาบาลด้านจิตวิทยา 2 ท่าน
เพื่อตรวจหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์พยาบาลพิจารณา
ดังนี้ เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหานั้นเหมาะสมในการใช้วัดทัศนภาพในด้านนั้น ให้ทำ
เครื่องหมาย (✓) ในช่องคะแนนการพิจารณา +1 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหานั้น
เหมาะสมในการใช้วัดทัศนภาพในด้านนั้นให้ทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องคะแนน
พิจารณา 0 และเมื่อแน่ใจว่าเนื้อหานั้นไม่เหมาะสมในการใช้วัดทัศนภาพให้ทำ
เครื่องหมาย (✓) ในช่องพิจารณาคะแนน -1 จากนั้นนำผลการพิจารณาลงความเห็น

ในด้านนั้นของแต่ละท่านในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาตัดสินเป็นรายชื่อ เนื้อหาใดที่ได้ค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาตัดสินมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่า เนื้อหา นั้นเหมาะสมในการใช้วัดทัศนคติภาพในด้านนั้น ๆ (บุญเชิด ภิญาญอนันตพงษ์, 2527 : 68-70) ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ เป็นเนื้อหาที่มีความหมายทางบวก 15 ข้อ และเนื้อหาที่มีความหมายทางลบ 25 ข้อ

5. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานพนธ์อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. ทดลองใช้แบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วนั้นกับ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์จังหวัดยะลา จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

6.1 นำคะแนนของแต่ละคนมาเรียงจากสูงที่สุดจนถึงต่ำสุดแล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ 27% ของผู้ที่ได้คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และใช้ 27% ของผู้ที่ได้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในช่วงกลางซึ่งไม่อยู่ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำนี้ ไม่นำมาคิด

6.2 จากนั้นทำการวิเคราะห์เป็นรายชื่อ โดยพบว่าในข้อหนึ่ง ๆ กลุ่มสูงได้คะแนนเฉลี่ยเท่าไร กลุ่มต่ำได้คะแนนเฉลี่ยเท่าไร แล้วทดสอบค่าที (t-test) หาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) มากกว่า 1.75 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 24 ข้อ เป็นเนื้อหาที่มีความหมายทางบวก 7 ข้อ และเนื้อหาที่มีความหมายทางลบ 17 ข้อ

6.3 หลังจากได้คัดเลือกข้อความที่มีอำนาจจำแนกสูง ๆ ตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ก็ตรวจให้คะแนนเฉพาะข้อที่ต้องการอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นแบ่งคะแนนของแต่ละคนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มข้อคู่กับกลุ่มข้อคี่ เพื่อหาความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง (Split Half) และนำมาปรับขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด เท่ากับ .9868

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้างและการนำมาใช้ ดังนี้

1. ศึกษาข้อสรุปลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จากการศึกษาค้นพบของนักจิตวิทยาและนักทฤษฎีหลายท่าน ได้แก่ ลินด์เกรน (Lindgren, 1967) แมคเคลลแลนด์และวินเทอร์ (McClelland and Winter, 1969) เฮอว์แมนส์ (Hermans, 1970) แอลส์ทูลเลอร์ (Alschuler, 1973) เคแกน และคณะ (Kagan et al., 1984)
2. ศึกษาเพิ่มเติมจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของประสาท บันทึกร (2516)
3. สร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวน 45 ข้อ เป็นเนื้อหาที่มีความหมายทางบวก 31 ข้อ และเนื้อหาที่มีความหมายทางลบ 14 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 อันดับ ตามแบบของลิเคอท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด การเรียงลำดับข้อความทั้ง 2 กรณีในแบบสอบถามอาศัยวิธีการเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยาและการแนะแนว 2 ท่าน และอาจารย์พยาบาลด้านจิตวิทยา 2 ท่าน เพื่อตรวจหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์พยาบาลพิจารณาดังนี้ เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหานั้นเหมาะสมในการใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องคะแนนการพิจารณา +1 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหานั้นเหมาะสมในการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องคะแนน พิจารณา 0 และเมื่อแน่ใจว่าเนื้อหานั้นไม่เหมาะสมในการใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องคะแนนพิจารณา -1 จากนั้นนำผลการพิจารณาลงความเห็นของแต่ละท่านในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาตัดสินเป็นรายข้อ เนื้อหาใดที่ได้ค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาตัดสินมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่าเนื้อหานั้นเหมาะสมในการใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ เป็นเนื้อหาที่มีความหมายทางบวก 28 ข้อ และเนื้อหาที่มีความหมายทางลบ 12 ข้อ

5. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. ทดลองใช้แบบสอบถามที่แก้ไข เรียบร้อยแล้วนั้น กับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์จังหวัดยะลา จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับเช่นเดียวกับแบบสอบถาม วัดทัศนคติภาพ และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ เป็นเนื้อหาที่มีความหมายทางบวก 23 ข้อ และเนื้อหาที่มีความหมายทางลบ 7 ข้อ จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง และนำมาปรับขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ .9788

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ผู้วิจัย สร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้าง และการนำมาใช้ดังต่อไปนี้

1. นำเครื่องมือวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของ ทศนีย์ ตวีวรรณไชย (2529) มาคัดเลือกข้อกระทง (Items) ที่เห็นว่าเหมาะสม กับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ปรากฏว่าได้ข้อกระทงที่เหมาะสมจำนวน 21 ข้อ

2. สร้างข้อกระทงที่วัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ขึ้นใหม่ 26 ข้อ รวมจำนวนทั้งหมด 47 ข้อ แยกเป็นรายด้านดังนี้ ด้านลักษณะของ วิชาชีพการพยาบาล จำนวน 15 ข้อ ด้านลักษณะของการปฏิบัติการพยาบาล จำนวน 12 ข้อ ด้านลักษณะโดยทั่วไปของผู้ที่เป็นพยาบาลในปัจจุบัน จำนวน 20 ข้อ โดยศึกษาเพิ่มเติมจากตำราและเครื่องมือวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของ วิรัตน์ ตั้งใจรบ (2517) ลักษณะข้อกระทงเป็นค่าคุณศัพท์ชนิดค่าคู่ (Bipolar) และกำหนด เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 7 อันดับ ตามแบบของออสกู๊ด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยาและการแนะแนว 2 ท่าน อาจารย์พยาบาล 3 ท่าน ตัดสินเนื้อหาว่าครอบคลุมและเหมาะสมที่จะใช้เป็นข้อกระทงในการวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลหรือไม่ โดยกำหนดว่าข้อกระทงที่เหมาะสมคือ ข้อมูลที่ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์พยาบาลตัดสินและลงความเห็นตรงกันอย่างน้อย 4 ท่าน ปรากฏว่าได้ข้อคำถามจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ แยกเป็นรายด้านได้ดังนี้ ด้านลักษณะของวิชาชีพการพยาบาล จำนวน 10 ข้อ ด้านลักษณะของการปฏิบัติการพยาบาล จำนวน 10 ข้อ ด้านลักษณะโดยทั่วไปของผู้ที่เป็นพยาบาลในปัจจุบัน จำนวน 10 ข้อ

4. นำแบบสอบถามดังกล่าว เสนอต่ออาจารย์ภาษาไทย 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนนำไปทดลองใช้

5. ทดลองใช้แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วนั้นกับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์จังหวัดยะลาจำนวน 50 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ .7551 แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านลักษณะของวิชาชีพการพยาบาล ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7333 ด้านลักษณะของการปฏิบัติการพยาบาล ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .5555 ด้านลักษณะโดยทั่วไปของผู้ที่เป็นพยาบาลในปัจจุบัน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9111

วิธีรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำจดหมายแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลราชิวาสเพื่อขออนุญาตคัดลอกรายชื่อและคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดปีการศึกษา 2533 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 และขออนุญาตใช้แบบสอบถามความคิดเห็นต่อองค์ประกอบด้านผู้สอน แบบสอบถามวัดองค์ประกอบด้านนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยด้านอัตมโนภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลกับนักศึกษาพยาบาลทุกคน
2. ทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา โดยแยกเก็บเป็นชั้นปี
3. เพื่อความสะดวกและถูกต้องในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ลงรหัสที่กำหนดขึ้นสำหรับนักศึกษาแต่ละคนในแบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับ จากนั้นจึงคัดลอกคะแนนเฉลี่ยสะสมแต่ละคนให้ตรงกัน
4. สำหรับคะแนนสอบคัดเลือก ผู้วิจัยติดต่อกับบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ ส่งไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ได้รับทุนการศึกษา และขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยส่งข้อมูลกลับมายังผู้วิจัยที่วิทยาลัยพยาบาลราชิวาส

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ คัดเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ ตรวจสอบให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนด คือ

1.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อองค์ประกอบ
ด้านผู้สอน ตรวจสอบให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

1.2 แบบสอบถามวัดทัศนภาพ ตรวจสอบให้คะแนน ดังนี้

เนื้อหาที่มีความหมายทางบวก

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เนื้อหาที่มีความหมายทางลบ

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

1.3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตรวจสอบให้คะแนน

เช่นเดียวกับแบบสอบถามวัดทัศนภาพ

1.4 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ตรวจให้คะแนน

ดังนี้

ตัวอย่าง

เป็นงานเบา

3	2	1	0	-1	-2	-3
---	---	---	---	----	----	----

 เป็นงานหนัก

ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง 3, 2, 1 ทางซ้ายของ

0

 ให้ 7, 6, 5 คะแนนตามลำดับ

ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง 1, 2, 3 ทางขวาของ

0

 ให้ 3, 2, 1 คะแนนตามลำดับ

เป็นงานหนัก

-3	-2	-1	0	1	2	3
----	----	----	---	---	---	---

 เป็นงานเบา

ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง 3, 2, 1 ทางซ้ายของ

0

 ให้ 1, 2, 3 คะแนนตามลำดับ

ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง 1, 2, 3 ทางขวาของ

0

 ให้ 5, 6, 7 คะแนนตามลำดับ

ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง

0

 ให้ 4 คะแนน

2. จำแนกแบบสอบถามตามตัวแปรสำหรับวิเคราะห์
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบ

สมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Item Analysis) อาศัยความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ค่าที (t-test) จากสูตร (Edwards, 1958 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{N_H} + \frac{S^2_L}{N_L}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S^2_H	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
S^2_L	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ
N_H	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสูง
N_L	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มต่ำ

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม อาศัยเทคนิคการแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split Half Method) ระหว่างคะแนนรวมของแบบสอบถามในครึ่งแรกกับครึ่งหลังของสเปียร์แมน บราวน์ (Spearman - Brown) จากสูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r_{\frac{1}{2}\frac{1}{2}} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

$$r_{r,r} = \frac{2r_{\frac{1}{2}\frac{1}{2}}}{1+r_{\frac{1}{2}\frac{1}{2}}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2}\frac{1}{2}}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ
 $\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ตามลำดับ
 $\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ตามลำดับ
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนข้อคู่และข้อคี่
 และ $r_{r,r}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

4. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) จากสูตร (Cronbach, 1970 : 161)

$$\alpha_K = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_r} \right]$$

α_k	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
S^2_{μ}	แทน	ความแปรปรวนของข้อความแต่ละข้อ
S^2_{μ}	แทน	ความแปรปรวนของข้อความทั้งฉบับ
K	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม

5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านผู้สอนและด้านนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical package for the Social Sciences (SPSS)

6. สร้างรูปแบบการถดถอยของการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical package for the Social Sciences (SPSS)

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

1. ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบด้านผู้สอนและองค์ประกอบด้านนักศึกษา ด้านทัศนคติภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประเมินจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2528 : 70)

4.50 - 5.00	หมายความว่า	สภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับ ดีมาก
3.50 - 4.49	หมายความว่า	สภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับ ดี
2.50 - 3.49	หมายความว่า	สภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับ ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	สภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับ น้อย
1.00 - 1.49	หมายความว่า	สภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2. ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบด้านนักศึกษา ด้านเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ประเมินจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (ระบอบ กรรณสูตร, 2528 : 70)

6.50 - 7.00 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ดีที่สุด

5.50 - 6.49 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ดี

4.50 - 5.49 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ค่อนข้างดี

3.50 - 4.49 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ปานกลาง

2.50 - 3.49 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ค่อนข้างไม่ดี

1.50 - 2.49 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ไม่ดี

1.00 - 1.49 หมายความว่า เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านนั้น ไม่ดีที่สุด